

V budově za miliardu si kafe nedáte, nesmí tam být ani bufet

PAVEL KONEČNÝ

Nové Teoretické ústavy lékařské fakulty mají problém, nesmí v nich být bufet a dokonce ani kávomaty. Jejich provoz by byl v rozporu s přijetím téměř miliardové dotace z operačního programu Věda a výzkum pro inovace, protože vytvářejí zisk. Omezení se týká také foyeru staré části teoretiků, kam ústí propojovací chodby. Bezvýhodná situace potrvá zřejmě do roku 2016.

Přestože projekt dostavby Teoretických ústavů od počátku s espresso barem a rychlým občerstvením počítal, přestože na chodbách v každém patře nové budovy je speciální místo s přívodem vody a elektřiny, kávomaty tam nebudou.

Prázdná místa

„Není nic jednoduššího, než tam automaty umístit. Narazil jsem ale u řídicího orgánu na nezpůsobilost těch ploch z hlediska financí,“ řekl proděkan Martin Modrianský, který je zároveň ředitelem projektu dostavby. Od začátku bylo jasné, že v budově bude také bufet. „Nesčetněkrát jsme na to téma hovořili, nikdy ani náznakem z toho nevyplývalo, že bychom bufet nemohli pronajmát,“ uvedl Modrianský.

Problém nastal po dvou letech. Řídicí orgán, kterým je ministerstvo školství, začal řešit odpočet daně z přidané hodnoty. Univerzita odvedla státu z dotace předepsanou DPH,

Náhradní řešení. Jak se občerstvit v nové budově? Postaru, donést si vlastní kávu v termosce jako studenti medicíny.

Foto: PAVEL KONEČNÝ

což je více, než měla. Nyní by tedy měla požádat finanční úřad o vrácení přeplatku a ten by měla vrátit poskytovateli dotace. Jenže toto by znamenalo přepsat dva roky zpětně všechny faktury. Bylo by to finanční

nesrovnalostí v čerpání a za to by následoval postih a penalizace.

„Jedná se o základní pravidlo způsobilosti výdajů aplikované na prostředky Evropské unie,“ sdělil Radek Melichar z ministerstva školství.

Vraťte nám kávu

Právě kvůli obavám z penále zmizely kávomaty i ze starého foyeru. „Když automaty odstěhovali, na jejich místě pak byly cedulky: Vraťte

nám kávu, ale i ty už sundali,“ řekla studentka druhého ročníku Kateřina Kedroňová. „Ta káva mě vždy probudila. Chybí mi,“ dodala její spolužačka Dominika Tomanová.

Pokračování na straně 4

Mezi nebem a bufetem

A to prý je fyzika nezázivná. Hodnocení nepochopitelné, stejně jako fyzika sama – každý, kdo z ní zrovna nedělá reparát, má šanci být okouzlen. Zvláště v doprovodu znalců, kteří přemýšlejí v řádu milionů let. Principy, fungující napříč vesmírem, fascinují tím víc, čím méně smysluplných pravidel obsáhne život pozemský. A i před zavřeným bufetem inspiroují k úvaze, jakou stopu v galaxii zanecháváme. Bageta, ani kelímek cappuccina to asi nebudou. Snad jen ta neodbytná chuť na

kávu jednou proletí časoprostorem a jako krátký záblesk potvrdí naši dnešní existenci...

Vělna Mazochová
redaktorka

Prostou výměnu studentů nahradila spolupráce univerzit

MILADA HRONOVÁ

Univerzita Palackého má partnerskou vazbu na šest desítek univerzit po celém světě. Intenzita vztahů a míra spolupráce je různá, někdy se léty snižuje. Za navázáním kontaktů ale většinou stojí konkrétní lidé, osobní vztahy nebo vědecká spolupráce.

„Ambicí je, aby univerzita navazovala vztahy s nejlepšími a nejznámějšími vysokými školami na světě, které jsou pro ni dosažitelné,“ řekl Žurnálu profesor Ladislav Daniel, prorektor pro zahraniční vztahy.

Nejnověji se podle něj olomoucká univerzita může pyšnit smlouvou se starobylou římskou školou La Sapienza, založenou v roce 1305. „Nyní jsme ve fázi přípravy prováděcích protokolů pro jednotlivé katedry a obory,“ uvedl prorektor Daniel.

V čínském hledáčku

Podle Yvony Vyhnánkové, vedoucí oddělení mezinárodních vztahů, roste také spolupráce s univerzitami v zemích bývalého Sovětského svazu, například s Běloruskou státní univerzitou v Minsku a Moskevskou státní pedagogickou univerzitou. Zájem je také o spolupráci s Jižní Amerikou a spolupracovat chtějí i čínské univerzity.

„Univerzita Palackého navázala také vztahy s Čínou, které neustále prohlubuje. Na čínský univerzitní svět se je potřeba dívat s velkou pozorností. Bez ohledu na politickou situaci v Čínské lidové republice je úroveň jejich univerzitního vzdělání velmi vysoká a dobře se uplatňuje v mezinárodních porovnáních,“ řekl Daniel.

Chvála Erasmusu

Nejvíce rozpracovaná je spolupráce na bázi programu Evropské unie

Moskevská státní univerzita M. V. Lomonosova. Foto: SXC

Erasmus. Spoustu záležitostí v něm řeší za studenty vysoká škola. Studenti téměř přesně vědí, co je čeká, co budou dělat, navíc mají poměrně dostatečně garantováno, že jim studium v zahraničí uzná i domovská

vysoká škola. „Především díky programu Erasmus se rozvinula mobilita studentů,“ podotkl prorektor Daniel.

K výběru, s kým bude či nebude vysoká škola spolupracovat, má co říci samozřejmě vedení školy v čele s jejím rektorem. I přes zájem o Erasmus, v posledních letech Univerzita Palackého uzavřela také několik smluv s univerzitami v Rusku a Bělorusku. Tyto obohatily již dlouholetou spolupráci s Moskevskou státní univerzitou M. V. Lomonosova. S její fakultou cizích jazyků spolupracuje katedra slavistiky. „Každoročně uzavíráme dohodu na výměnné pobyty studentů,“ potvrdila za katedru Milena Machalová.

Postupem let se mění spektrum univerzit i typ spolupráce. Prostou výměnu studentů z 90. let dnes nahrazují společné vzdělávací programy.

Pokračování na straně 3

NEBESKÉ KAMERY
Výběr místa pro fotopasti kosmického záření.

2

FREDY HIRSCH
Nepohodlný hrdina, kterého nemuseli komunisti ani ortodoxní.

5

HOŘ A BĚŽ
Trenér Lachnit dělá z malých basketbalistek velké.

7

Výzkum kosmického záření využívá olomoucké kamery

VELENA MAZOCHOVÁ

Osm míst kandiduje na stavbu dvou observatoří pro zkoumání kosmického záření. Na projektu CTA Observatory – Cherenkov Telescope Array se mezi vědci z 27 zemí světa podílejí také olomoučtí odborníci. Dva z nich právě v těchto dnech instalují na Kanárských ostrovech speciální kamery.

Česká strana se na projektu podílí monitoringem noční oblohy a testováním parametrů zrcadlových vzorků pro optické teleskopy. Na několika místech obou polokoulí jsou umístěny automatické full-sky kamery, které monitorují oblačnost a pozadí noční oblohy. Vyvinuli je odborníci z Regionálního centra pokročilých technologií a nanomateriálů – Společné laboratoře optiky Univerzity Palackého a Fyzikálního ústavu Akademie věd ČR.

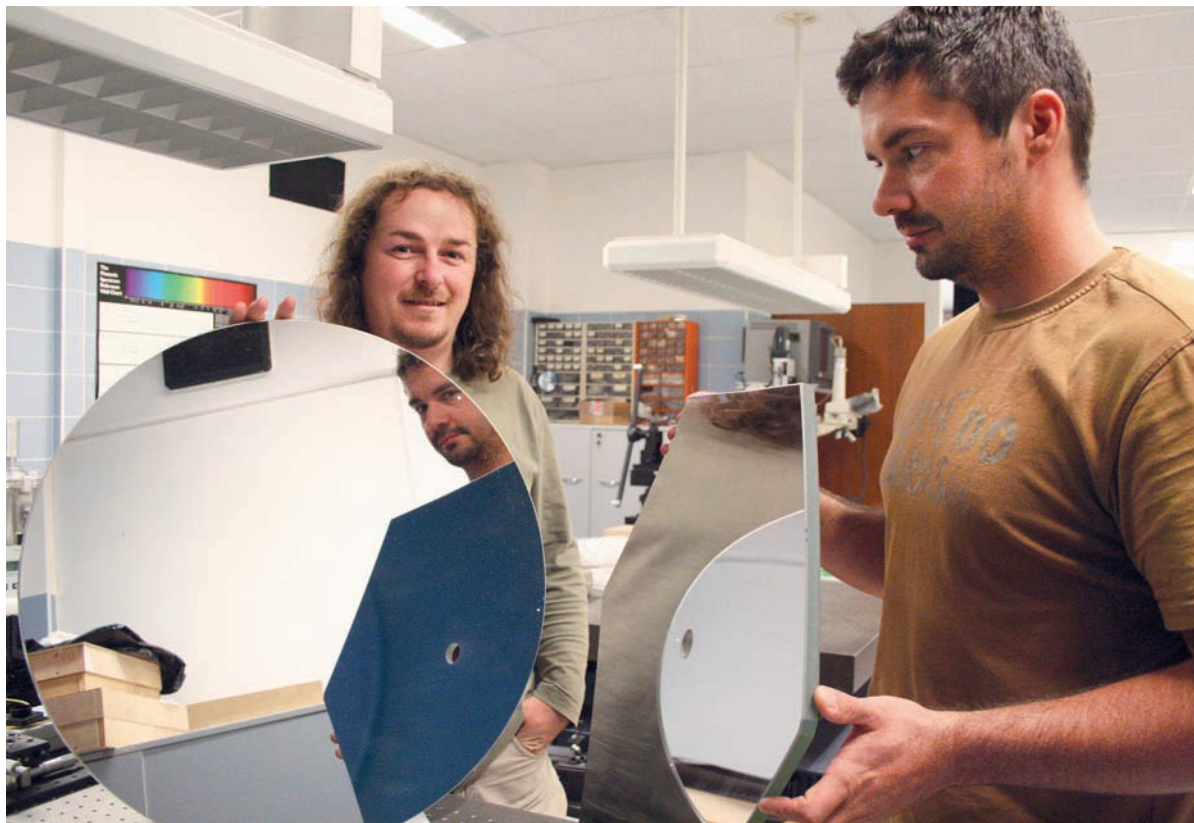
Kamery plné nočního nebe

Dušan Mandát a Miroslav Pech už kamery instalovali v Mexiku, Argentině, Namibii a v Arizoně. „Po zpracování a výpočtech udávají snímky z kamer informace o procentuálním pokrytí noční oblohy mraky a o úrovni jasů oblohy, což jsou pro observatoř nejdůležitější parametry,“ upřesnil Mandát.

Instalace kamer si vyžaduje jejich osobní účast z prostého důvodu: kromě autorů systému jim v podstatě nikdo nerozumí. „Jde o poměrně unikátní systém. Bylo by poměrně složité vytvořit jednoduchý manuál, podle kterého by se daly kamery zapojit,“ vysvětlil Mandát. Jak upozornil, jde o užitný vzor ve vlastnictví Univerzity Palackého.

Výroba, testování a kalibrace kamery trvají zhruba dva měsíce. Systém tvoří astronomická CCD kamera, průmyslový počítač a objektiv typu fish eye, který zaznamenává noční celoooblohové snímky se zorným polem 180 stupňů. Měření probíhá každou noc. Začíná po astronomickém soumraku a končí úsvitem.

Analýza a vyhodnocování získaných dat probíhá na „mateřské základně“ v Olomouci. „Většinou k nám údaje přicházejí automaticky přímo z jednotlivých kandidátských míst. Tam, kde není vůbec žádné pokrytí, stáhne data z počítače v kaměře člen týmu kandidátské země a pošle nám je,“ upřesnil Miroslav Pech. Výsledky analýz se přenášejí do centrály ve Varšavě.

Pohled do zrcadla. Dušan Mandát (čelem k objektivu) a Miroslav Pech s ultratenkými zrcadly, vyvinutými a vyrobenými v olomoucké Společné laboratoři optiky Univerzity Palackého a Fyzikálního ústavu Akademie věd České republiky. Foto: PAVEL KONEČNÝ

Umísťování kamer na jižní a severní polokouli trvá asi rok. „K pokrytí všech kandidátských míst nám chybí doinstalovat už jen dvě,“ uvedl Pech před odjezdem na španělský ostrov Tenerife. Posledním místem bude podle jeho informací opět Argentina, kam se oba vydají v listopadu.

Naměřená data spolu s dalšími údaji poslouží výběrové komisi ke konečnému rozhodnutí, na kterých konkrétních místech se obě observatoře začnou stavět.

Zrcadla nastavená vesmíru

Druhá část spolupráce olomouckých vědců představuje testování a měření vybraných parametrů zrcadlových vzorků pro optické teleskopy. Na jejich zjištění bude záviset konečná volba výrobce.

„Segmenty zrcadel nám zasílají zahraniční firmy z Japonska, Brazílie, Francie a dalších zemí. My tady naměříme jejich optické vlastnosti a pošleme je na testy odolnosti na pracoviště v britském Durhamu. V tamních klimatických komorách jsou vystaveny nepříznivým podmínkám všech ročních dob. Dále jsou vzorky vystaveny působení písku, což simulu-

je vliv písečných bouří v pouštních oblastech. Poté nám je zašlou zpět a my zjistíme, do jaké míry byly těmito zásahy změněny. To nám umožní srovnat jejich parametry a vybrat ty nejlepší,“ popsal putování testovaných vzorků Pech.

V olomoucké laboratoři se testuje například tvar zrcadel, spektrální odraznost, rozptylové a mechanické vlastnosti i další parametry. „Chystaná observatoř bude obsahovat velké množství optických teleskopů různých velikostí. Vytvoří tak velké, navzájem synchronizované pole pro detekci vysokoenergetických částic z vesmíru,“ vysvětlil Mandát.

Největší teleskopy složené ze čtyřiceti zrcadel představují plochu s průměrem 24 metrů. „Vypadají jako zvětšený klasický astronomický dalekohled se zrcadlem ve tvaru polokoule. Velikostí odpovídá jednomu bloku kolejí,“ přiblížil velikost teleskopů Pech pohledem z okna olomoucké laboratoře.

Jich prostřednictvím budou vědci zjišťovat hlavní parametry sledovaných jevů. Vypočítají zdroj, ze kterého kosmické záření pochází, jeho

energii a původ. „Kosmické záření je vlastně sled vysokoenergetických částic, které se pohybují ve vesmíru a čas od času proletí atmosférou a dopadnou na Zem,“ vysvětluje Pech. Vzniká při tom tak zvané čerenkovské – dopředné – záření, které je už viditelným světlem. A právě tyto záblesky teleskopy detekují. Odtud pochází také název celého projektu – Cherenkov Teleskop Array.

O testování vzorků zrcadel pro novou observatoř požádalo konsorcium projektu olomoucké odborníky na základě jejich bohatých zkušeností s výrobou ultratenkých velkoplošných zrcadel, které se uplatnily již při spolupráci na projektu Pierre Auger Observatory.

Pátrání po vzniku vesmíru jde proti proudu času

Hlavním cílem projektu CTA Observatory je výzkum gama záření z intergalaktických a extragalaktických zdrojů s energiemi vyššími než 10 GeV. „Fyzika dosud neumí vysvětlit, jaké principy jsou schopny urychlit částice na tak obrovské energie. Největší urychlovač na světě CERN

pracuje za přispění ohromně složitých technologií a přístrojů a nebude v dohledné

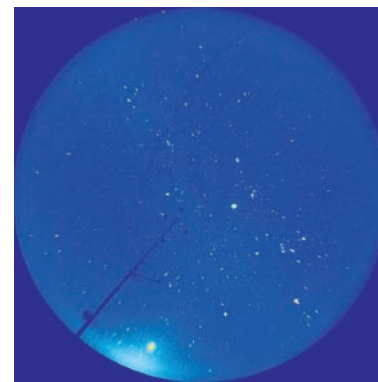
CTA OBSERVATORY

Projekt zaměřený na výzkum kosmického záření, v němž navazuje na již existující projekty H.E.S.S., MAGIC a VERITAS. V mezinárodním vědeckém týmu spolupracuje kolem tisíce vědců a techniků z 27 zemí světa.

Účast olomouckého pracoviště je pokračováním předchozí dlouholeté spolupráce v mezinárodním týmu. Vědci ze Společné laboratoře optiky UP a Fyzikálního ústavu AV ČR zúročují zkušenosti z projektu Pierre Auger Observatory, na němž se už téměř deset let podílejí vyhodnocováním a analýzou dat, výrobou tisíce segmentů ultratenkých zrcadel a využitím kamer typu full-sky vytvořených v olomoucké laboratoři.

Za olomoucké pracoviště se na projektu podílejí profesor Miroslav Hrabovský, Dušan Mandát, Libor Nožka, Miroslav Pech, Miroslav Palatka a Petr Schovánek.

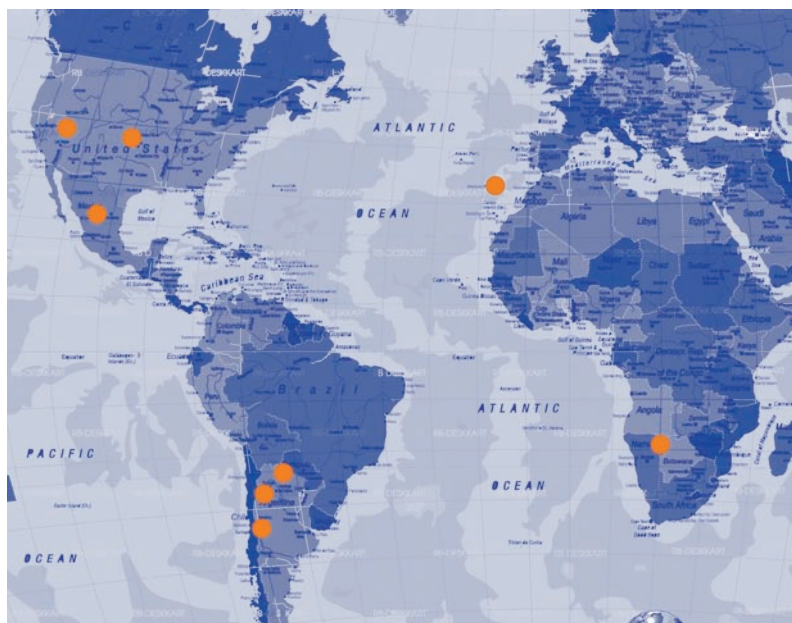
Arizona East. Snímek noční oblohy pořízený full-sky kamerou v Arizoně. Foto: archiv projektu CTA Observatory

době asi překonán. Přesto urychluje částice na energii 2 500krát nižší než gama záření detekované budoucí CTA observatoří,“ nabízí srovnání Mandát.

Aby to nebylo úplně jednoduché, připomíná Miroslav Pech, že vlastně mluvíme o minulosti: „Uvědomme si, že k nám částice letí v řádu milionů let. Takže zdroj, ze kterého vyšla, už – tam někde – teoreticky neexistuje. Ale ten fyzikální princip funguje stále a jeho poznání může zpřesnit teorie o vzniku vesmíru,“ objasnil Pech dosah výzkumu kosmického záření.

Miroslav Pech instaluje systém full-sky kamery na farmě Aar v Namibii. Foto: archiv projektu CTA Observatory

Mapa kandidátů. Shromažďování dat z jednotlivých kandidátských míst pro stavbu budoucích observatoří probíhá na osmi místech světa. Na jižní polokouli je to farma Aar a observatoř H.E.S.S. v Namibii, San Antonio de Los Cobres a Leoncito v Argentině. Severní polokouli reprezentují kandidátská místa San Pedro Martir v Mexiku, Meteor Crater a farma Yavapai v Arizoně (USA) a ostrov Tenerife ve Španělsku. Koláž: Žurnál UP

Dušan Mandát s kamerami v arizonské poušti. Foto: archiv projektu CTA Observatory

Studovat v Olomouci: bláznivý nápad, který dává smysl

Čtyři pohledy ze tří kontinentů

MILADA HRONOVÁ
PAVEL KONEČNÝ

S novým akademickým rokem přijeli do Olomouce studenti i z mnohem vzdálenějších destinací, než je třeba Valašské Meziříčí.

Výměnné studijní pobyty nemusí být jen záležitostí evropského programu Erasmus. Například Mexičan Frank Felix tvrdí, že přijel na základě dohody jeho školy s Univerzitou Palackého. Zahraniční studenti přijíždějí zpravidla na jeden semestr, případně na jeden rok.

Ačkoliv Ir Owen studuje v Olomouci politologii, krajských voleb si ani nevšiml. „Ležel jsem v knížkách. Učil jsem se,“ prohlásil. Politologie se mu líbí, i když doma studuje antropologii a filozofii. Podobně pořádku v knížkách by mohla být i Helen (Shin), Korejka studující anglickou literaturu, která má ráda Jamese Joyce. Ale možná ho vytáhla z rukávu jen před Owenem. Protože volný čas tráví nejčastěji poslechem hudby a zpěvem. „Já žádného korejského autora neznám,“ přiznal Owen.

Barokní exotika

Kde si Helen zpívá, neřekla, ale zřejmě si brouká při procházkách. „Ráda se u vás procházím, máte tady takový čerstvý vzduch,“

řekla rodačka ze Soulu. Líbí se jí prý i krajina, ovšem míněno v širším kontextu, a uchválena je z historických budov. „Je to pro mě exotika,“ podotkla Helen. Přála si studovat ve střední Evropě. V Rakousku nebo v Polsku. Nakonec neměla na výběr a Česko bylo jedinou možností. „Nemyslím si, že v tom hraje nějakou roli Hyundai,“ směje se.

Antti měl tři možnosti a zvolil si Univerzitu Palackého, kvůli dobré nabídce sportovních kurzů. „Rozhodoval jsem se mezi Prahou a Olomoucí, vyhovuje mi menší město,“ zdůvodnil finský student. Česko si vybral také proto, že je tady pro něj lacino a dá se odsud dobře cestovat do okolních zemí. Ve volných chvílích běhá v parku a možná potkává Helen.

Bez piva rezervování Češi

V Olomouci se všichni čtyři cizinci cítí dobře, chybí jim zpravidla jen rodina a kamarádi. „Pro mě bylo překvapivé, jak lidé v Olomouci jsou tiší a rezervovaní. Ale když jsem je víc poznal a dal si s nimi pivo, ukázali se být nejpřátelštější ze všech, co znám,“ řekl Owen. Do Olomouce se dostal náhodou.

„Mám jednoho potrhleho kamaráda, který měl bláznivý nápad studovat tady. Kupodivu to dávalo smysl. Tak jsem si řekl, proč ne.“ A bude tady jeden rok.

Také Mexičan přijel do Česka hlavně kvůli láci. „Navíc jde o zemi s bohatou historií, kde se střetávají mnohé kultury,“ dodal Frank. V Olomouci se chce kromě práv učit také nový jazyk. „Zatím mi ale čeština připadá hodně složitá. Zato se mi líbí místní děvčata,“ žertuje.

Ani guláš nepomohl

Se stravou nemají Evropané problém jako Helen. „Objevil jsem bramboráky a miluji je,“ tvrdí Owen. Antti se stravuje především v menze, ale navštívil už i hodně restaurací. Zato Helen v Česku nepoznává ani rýži. „Nechutná mi tady, to jídlo je hodně jiné. Možná si ale zvyknu...“ tvrdí diplomatycký. Neučaroval jí ani guláš. To Frank vymetá jednu hospodu za druhou a v Belmondu je jako doma. „Ve městě se už celkem dobře vyznám,“ potvrdil.

English or Czenglish

Angličtina olomouckých profesorů je podle Ira, Mexičana a Korejky velmi dobrá. „A zázemí je podobné tomu, na jaké jsem zvyklý z Mexika,“ uvedl Frank. „A dokonce si můžu vzít do hodiny kafe!“ zdůrazňuje zase Owen. Úroveň jeho mateřské Maynooth University je prý s Univerzitou Palackého srovnatelná, totéž tvrdí i Korejka Helen, takže olomoucká a soulská univerzita Sogang jedno jsou.

Zato Fin Antti tvrdí, že úroveň jednotlivých kurzů závisí na učiteli. „Hlavně na jeho schopnosti komunikovat v angličtině. A ta je různá,“ uvedl Antti. Zatímco přístup pedagogů je podle něj srovnatelný s Finskem, úroveň sportovních zařízení považuje v Česku za slabší. Zřejmě tak usoudil po návštěvě hokejového zápasu HC Olomouc ve stadionu, který už je vskutku pro ostudu.

Ostudu už zažil v Olomouci i Frank. Musel dopravnímu podniku platit pokutu. Ne že by neměl jízdenku, problém byl v tom, že chtěl tisknout cigaretu ze dveří tramvaje.

Na Univerzitě Palackého nyní studuje včetně necelé tisícovky Slováků 1682 cizinců. Krátkodobý pobyt, například v programu Erasmus, se týká asi sedmi set z nich. Nejvíce cizinců je na lékařské a filozofické fakultě.

Koláž: ŽURNÁL UP

Owen Heading
Irsko
Maynooth University
politologie

Mikyung Shin (Helen)
Jižní Korea
Sogang University
anglická literatura

Antti Lappalainen
Finsko
University of Jyväskylä
tělesná výchova

Frank Felix, Mexiko
Universidad Autónoma del Estado de México
právo

Prostou výměnu studentů nahradila spolupráce univerzit

Dokončení ze strany 1

„Máme společné studijní programy například s Katolickou univerzitou

v Lovani. Máme program Euroculture, na němž se podílí několik univerzit z celé Evropy, máme společný program s univerzitou v Salzburgu a řadu dalších. Posluchači absolvují část studia na olomoucké univerzitě, část na partnerské vysoké škole. V závěru studia obdrží diplomy obou univerzit,“ vysvětlila Vyhnanáková.

Objevení Ameriky

S rozvojem zájmu o program Erasmus jakoby ustoupil zájem o americký kontinent. Univerzita Palackého proto plánuje „invazi“ zaměřenou na obnovení a rozšíření amerických, kanadských či australských kontaktů.

„Je pravda, že finanční omezení je překážkou pro lepší spolupráci, ale jsem přesvědčen, že intenzivnější jednání s americkými univerzitami by jistě otevřela

další možnosti. Američané skoro na všech školách žádají totiž povinné study abroad programy,“ řekl Žurnálu profesor Josef Jařab, první rektor UP po sametové revoluci. Právě za jeho působení projevila řada amerických univerzit zájem o navázání kontaktu.

„Řekl bych, že nejčilejší spolupráce se odehrávala hlavně zásluhou Charlese Merrilla a ředitele Asociace univerzit amerického Středozápadu a oblasti Velkých jezer Toma Hellieho,“ uvedl Jařab. Merrillův projekt navíc stále trvá. Stejně tak jsou využívány i kontakty s Miami University.

Mít co nabídnout

Zatímco propagace Univerzity Palackého na regionální úrovni je dobrá, prezentace olomoucké univerzity na mezinárodním poli už tak skvělá není. Takovou zpětnou vazbu má vedoucí oddělení mezinárodních vztahů Yvona Vyhnanáková. „Univerzita nemá dostatečně pestrou nabídku, kterou by mohla v zahraničí prezentovat. Nedaří se zde vytvářet studijní

PARTNERSKÉ UNIVERZITY (výběr)
NEJEXOTIČTĚJŠÍ
Universidad Nacional de Bogotá (Kolumbie)
Sogang University (Soul, Jižní Korea)
Université de La Réunion (Francie)
Université des Antilles et de La Guyane (Francie)
Universidad de Las Palmas de Gran Canaria
NEJDEJŠÍ SPOLUPRÁCE
Universität Leipzig, Lipsko (1992)
Universität Klagenfurt, Klagenfurt (1995)
Karl Franzens Universität, Graz (1991)
Mount Mercy University, USA (1991)
NEJNOVĚJŠÍ SPOLUPRÁCE
Università degli Studi di Roma „La Sapienza“
Moskevská státní pedagogická univerzita
Sichuan Normal University (Čína)
Harbin University of Science and Technology (Čína)
„NEJSILVNĚJŠÍ“
Università degli Studi di Roma „La Sapienza“
Lomonosova univerzita v Moskvě
Universidad de Granada (Španělsko)

Zdroj: Oddělení mezinárodních vztahů UP

ERASMUS – výjezdy studentů Univerzity Palackého v Olomouci	
2011/2012	
studijní pobyt	420 studentů
pracovní stáž	84 studentů
2012/2013*	
studijní pobyt	460 studentů
pracovní stáž	85 studentů
Země	
Francie, Španělsko, Německo, Velká Británie	
Nejčastější zastoupení zemí, které je dáno nejen zájmem studentů, ale možnostmi – tedy počtem partnerských univerzit a míst na nich.	

* předpokládaný počet

Zdroj: Studijní oddělení UP

magisterské programy nebo alespoň moduly v cizím jazyce, které bychom pak zahraničním studentům mohli nabízet,“ řekla Vyhnanáková. Uvedla, že největší zájem je mezi platicími studenty o medicínu a technické obory.

Navíc vizová politika České republiky často zájemce odradí. Procedury k získání povolení k pobytu jsou složité, administrativně náročné a trvají tak dlouho, že lidem ze třetích zemí znemožní zde studovat.

Anketa

POUŽÍVÁTE UNIVERZITNÍ MAIL?

Daniel Jiří Hynek
2. ročník, PF

Byl jsem o tom informován, že ho mám používat, ale v podstatě jsem zatím neměl žádný důvod jej použít. Nemám nastavené ani přesměrování na svůj soukromý mail. Požadované dokumenty posílám z vlastního e-mailu.

Sára Bálková
1. ročník, FF

Byla jsem na něm za měsíc asi dvakrát. Zatím jsem jej nepotřebovala. Učitelé s námi přes univerzitní mail nespo-lupracují. Máme zřízený třídní mail na Seznamu a na ten nám posílají studijní materiály. A pak s námi komunikují prostřednictvím Stagu.

Filip Švehlík
3. ročník, PdF

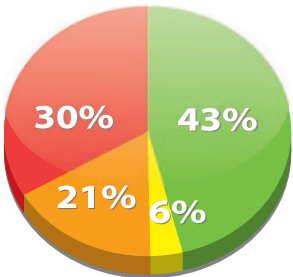

Nemám s univerzitním mailem velké zkušenosti, využívám jej zřídka, zhruba jednou za měsíc. Špatně se v něm orientuje. Učitelé nám posílají materiály na společný mail, o kterém v našem kruhu víme.

Denisa Miždochová
2. ročník, PdF

Nepoužívám jej. Jednoduše proto, že se mi ho nepodařilo vůbec otevřít. Používá jej kamarádka a ta mi všechno potřebné sdělí. (map)

Používáte univerzitní mail?

- Ano
- Občas
- Výjimečně
- Nikdy

Ano/ne

Výsledek ankety ohledně užívání univerzitního mailu připomíná přirovnání s poloprázdnou a poloplnou lahví. Ano, používám univerzitní e-mail, jednou za měsíc. Ne, nepoužívám univerzitní e-mail, jen jednou za měsíc... Jednoznačnou odpověď nedala ani anketa na webu Žurnálu online, ve které hlasovalo 143 čtenářů.

Naopak jednoznačně vyznívá univerzitní předpis. „Oddělení pro studium Rektorátu UP důrazně upozorňuje studenty Univerzity Palackého v Olomouci na povinnost používat univerzitní e-mail. Dle čl. 5 odst. 2 Studijního a zkušebního řádu UP je stanovena povinnost používat pro komunikaci související se zajišťováním studijní agendy e-mailovou adresu UP určenou pro úřední komunikaci, která je studentovi vygenerována po jeho zápisu do studia. Studijní oddělení zasílá studentovi výzvy a další potřebná sdělení zpravidla na tuto e-mailovou adresu,“ sdělila Žurnálu písemně vedoucí oddělení Monika Smitková. (caf)

PRVNÍ KROK

Rubrika prvních zkušeností absolventů Univerzity Palackého s reálným životem.

ONDŘEJ MARTÍNEK

Radek Antl vyčnívá z davu reklamních textařů nejen svými jazykovými schopnostmi, ale také svou výškou. „Po ránu měřím 196 centimetrů, k večeru pak 194,“ prohlašuje sám o sobě a naráží tak na náročnost své profese. Ostatně, šance, že copywriter „vyhoří“, je daleko větší než u jiných zaměstnání. „Můžeš shořet na prach, když si nedáš pozor,“ varuje sedmadvacetiletý absolvent olomoucké žurnalistiky.

Věčný a vděčný student

Radek Antl patřil během studií k těm studentům, kteří nacházeli větší uspokojení v aktivitách sice prospěšných, avšak mimoškolních. To se nutně odrazilo v délce jeho studia. „Na bakaláře jsem měl odchodeno už v červnu 2007, ale další dva roky jsem dělal drama z bakalářky. V červnu 2009 jsem pak potil duši u státnic a v červenci 2009 jsem potil zbytek u promoce,“ říká.

Přesto že v Olomouci dosáhl pouze na bakalářský titul, nedá na Hanou dopustit. „Město je skvělé v tom, že jej tvoří studenti. Poznáte spoustu skvělých lidí, zažijete spoustu skvělých věcí. Mně osobně dala ty nejlepší kamarády v životě. Olomouc rovná se mládí. Toho si važte,“ dodává s úsměvem Radek.

S vybraným oborem tehdy ale až tak spokojený nebyl, respektive to, co mu katedra žurnalistiky dala, docenil až později, a proto nepokračoval v magisterském studiu. „Tuším, že jsem tehdy trpěl utkvělou před-

„Bez brýlí se brýle špatně hledají,“ říká o potřebě praxe při studiu kreativec Radek Antl

Radek Antl (1984). Pochází ze Žďáru nad Sázavou, kde absolvoval gymnázium. V roce 2004 nastoupil ke studiu žurnalistiky na filozofické fakultě, kde získal bakalářský titul. Dva roky studoval také marketingové komunikace ve Zlíně. Vždy ho to ale táhlo k reklamě. Ve svých sedmadvaceti letech najdete v jeho životopise mezi zaměstnavateli portál musicserver.cz, Radio 1 nebo reklamy FG Forrest, Ogilvy a nově Kaspern/Jung von Matt. A jeho koníčky? „Lidé,“ odpovídá bez rozmyšlení.

Foto: archiv Radka Antla

stavou, že to tak bude pro obě strany lepší. Že jestli jsme si měli v čem vzájemně prospět, už se tak jistě stalo. Hlavně se mi začal slušně rozvíjet pracovní život, tak jsem ho žil,“ vzpomíná Radek.

O rok později sice ještě zkusil dálkové studium marketingových komunikací ve Zlíně, ale ani tam do cíle nedoběhl. „Marketingové komunikace ve Zlíně. To byl zase nápad! V práci jsem se stabilizoval, začal mít rouny a napadlo mě zkusit to tam dálkově. Šéf se k tomu postavil skvěle, že prý mě tam bude použít v pracovní době. To ti dneska řekne málokdo, takže jsem do toho šel. Možná mi to studium chybělo. A možná jen z hecu. Zkusil jsem, jestli to nepůjde skloubit. No a nešlo,“ popisuje svou studijní anabázi.

A praxi, máte?

Při hledání zaměstnání Radka nejvíce překvapilo to, jak se zaměstnavatelé staví vůči mladým bez praxe. „Je to jako namlouvat si dívku, která chce ještě před prvním rande vědět, kolik jsi jich měl před ní. Hlásíš se na pozici psavce, pošleš životopis, důkazní materiál o tom, že psaním žiješ, a ono se nic nestane. Protože v kolonce praxe toho zase tolik nemáš. A jak bys taky s tímhle přístupem mít mohl. Bez brýlí se brýle špatně hledají!“ říká Radek a jedním dechem dodává: „Firmy tak dělají strašnou chybu, zahazují šanci vychovat si mladého, nadšeného člověka, který bude dřít za pár šupů a ke konci směny nespěchá za rodinou.“

K práci pro reklamní agenturu tak vedla dlouhá cesta. Už za studií na

univerzitě přitom snil o reklamní textařině, nabízel se agenturám a mával na ně svými „vrcholně kreativními“ články pro musicserver.cz. „To samozřejmě zajímalo málokoho, protože kdo v reklamě nemá takzvané portfólio, je lůzr,“ zabrousí do slangu reklamek.

„Jak jsem tak rozeséval ty články po vlasti, poslal jsem je i do internetové agentury v Hradci Králové. Tam se můj životopis dostal k chlapíkovi, který má portfólio u zadku a shodou okolností k sobě hledal reklamního textaře. Cítil ze mě nadšení a prosadil si mě u ředitele, čímž to všechno spustil. Tímto ho tedy zdravím,“ říká a kyne rukou na pozdrav.

I po třech letech od absolutoria vzpomíná, jak mu tehdy na žurnalistice chyběla právě praktická výuka. „Krom toho, že jsi občas dostal za úkol přinést článek, tak tam v tomto směru zase tolik praxe nebylo. Hodně to tehdy suploval studentský časopis Helena v krabici, pro který jsem psal právě o kultuře a hudbě především,“ vypočítává nedostatky kurikula oboru.

Současným studentům, a nejen mladým žurnalistům, tak radí, ať dělají něco bokem. A klidně mimo obor. „Něco, co ukážete zaměstnavateli spolu s diplomem. Neb takový diplom si bere na pohovor devět z deseti dalších uchazečů o vaše místo,“ vysvětluje.

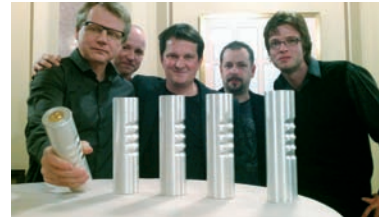
Přesto nenastoupil na trh práce zcela školou nepolíben. Získané znalosti a dovednosti však docenil až za chodu. Především lexikologie, stylistika, výroková logika nebo komunikační modely a teorie masové komunikace našly při jeho práci uplatnění. „Hlavně mi to pomohlo začít přemýšlet o psaní textu z jiného úhlu. Z pohledu čtenáře, kterého zase tolik nezajímáš,“ přemýšlí Radek.

Příliš zapálený kreativec může shořet

Jedna z věcí, se kterou se musel Radek při vstupu do reklamní branže smířit, bylo pravidlo, že klient

má vždycky pravdu. I když ji podle vás nemá. „Do reklamy není radno chodit s velkým egem a uměleckými ambicemi. A když už, musíš to umět potlačit. Nebrat to osobně. Respektovat, když se parta kravatáků nenechá přesvědčit o genialitě tvého nápadu. Přepsat to postě, když si přejí. Tam netvoříš za sebe. Tvoříš za klienta, za jeho peníz, on má právo veta. To někdy není příjemná věc. Dáš do toho kus sebe a pak někdo přijde a ten kus rozmázne po místnosti,“ popisuje střet s realitou kreativců, mezi nimiž lze úspěchy měřit také počtem sošek ze soutěží.

A i tady už Radek zabodoval. Většinou v oblasti kampaní pro neziskové organizace a charitativní projekty. V letošním roce tak s kolegy získali například prestižní ocenění Louskáček nebo zlato na mezinárodní soutěži PIAF, v obou přípa-

Louskáček. Radek zcela vpravo. Foto: archiv Radka Antla

dech za kampaň DarujSprávně.cz. Tu dělal pod křídly Ogilvy, největší reklamní agentury u nás. „Do pražské pobočky Ogilvy jsem přišel z Hradce Králové a zůstal tam tři roky. Letos mi nabídli místo v agentuře Kaspern, což je špička reklamní kreativity u nás. To oni dělali kultovní reklamy pro Oskar, vánoční prasátko pro Kofolu nebo legendárního Bóbika. Něco takového se neodmítá.“

A jak se vyrovnává s prací do noci a o víkendech, typickým jevem v oblasti reklamy? „Kamarádím se s normálními lidmi, kteří s reklamou nemají nic společného. Když dlouho mluvím o práci, odeberou mi slovo. A když začnu tesknit po tvůrčí svobodě, sednu si někde k pivu a vytvořím si něco do šuplíku. Třeba napíšu povídku. Nebo nakreslím sluníčko.“

V budově za miliardu si kafe nedáte, nesmí tam být ani bufet

Dokončení ze strany 1

Do kávomatu chodil dokonce i majitel bufetu. „První kafe po ránu jsem si dával z automatu, než se to tady všechno rozběhlo,“ vysvětluje.

Přitom starý bufet přežil jen proto, že je těsně za hranicí prostoru vztahujícího se k příjmu dotace.

Nový bufet nesmí provozovat univerzita, prostřednictvím Správy kolejí a menz, ani Spolek mediků, který se nabízí. „Studentské spolky jsou součástí univerzity, bohužel,“ konstatoval Modrianský. Univerzita proto chtěla bufet pronajmout externí firmě, jak jí doporučil daňový poradce. „Ukázalo se, že ani to není průchodné,“ dodal Modrianský.

Riskantní bufet

„Já bych to tam spustil. Je to sice na hraně, ale snad nás nebudou popotahovat za to, že jsme studentům a zaměstnancům poskytli možnost občerstvení,“ prohlásil tajemník lé-

kařské fakulty Jiří Přidal. Jde ale o jeho soukromý názor. „Na druhou stranu, v případě kontroly vrácení dotace skutečně univerzitě hrozí,“ upozornil Přidal.

Jeho obavy podporuje vyjádření z ministerstva školství. „V případě, že řídicí orgán v průběhu realizace projektu a v době udržitelnosti v rámci kontrol zjistí, že příjemce realizuje aktivity s nárokem na odpočet DPH bez toho, aby příslušnou část vrátil poskytovateli dotace, a bude povinen podat podnět na příslušný finanční úřad, neboť se bude jednat o porušení podmínek poskytnutí dotace a tedy porušení rozpočtové kázně se všemi důsledky,“ prohlásil Melichar.

Podle tajemníka fakulty se pravidla změnila během hry. Na bufet totiž univerzita dotaci nečerpala. Ten je ze stavby „vyňat“ a placen ze zdrojů školy. „Na začátku šlo pouze o to, že nesmíme generovat zisk. Teď je to

jinak. Nesmí tam být žádná ekonomická činnost. A je otázka, zda je to změna pravidel, nebo změna výkladu, protože ti lidé se v Praze rychle mění. Například nová ředitelka je čerstvá absolventka,“ řekl Přidal.

Prázdný bufet. Bude se tři roky prášit na jeho zařízení?

Foto: PAVEL KONEČNÝ

„Pojízdný stánek před budovou? No ano, ten by tam být mohl, protože terminologie dotace hovoří pouze o dotčeném prostoru,“ reagoval děkan lékařské fakulty Milan Kolář.

A začarovaný kruh se uzavřel.

Fredy Hirsch, nepohodlný hrdina holocaustu

PAVEL KONEČNÝ

Dalo by se říci, že o Fredym Hirschovi slyšela dosud jen hrstka lidí. Přitom jde o muže, který zachránil stovky dětí přímo uprostřed koncentračních táborů. Jenže byl nepohodlný, dříve soudruhům, nyní ortodoxní židovské obci.

Osudy a vzpomínky na německého Žida Alfreda Hirsche si na olomoucké přednášce v Centru judaistických studií Kurta a Ursuly Schubertových v polovině října vyslechly dvě desítky

lidí. Hrstka. A posluchače nejvíc zaujaly otázky kolem napětí mezi pamětí přeživších a historickou realitou.

Zaklínadlo Hirsch

Lucie Ondřichová sepsala první monografii o Hirschovi až v tomto století. Její Příběh Fredyho Hirsche vyšel v roce 2001. Podle knihy pak Olga Sommerová natočila dokument.

„Když jsem pátrala po dětech, které zachránil, letěla jsem poprvé letadlem. Přistála jsem v Tel Avivu na letišti Bena Guriona, byla to má první zahraniční cesta, a do toho v tom ob-

rovském mumraji v Tel Avivu spadl šábes. Přestala jezdit hromadná doprava, nerozuměla jsem jejich písmu a byla jsem tam taková ztracená,“ vzpomínala Lucie Ondřichová. Těžko se jí podařilo najít prvního z lidí, který měl Fredyho znát.

„Fredyho jméno ale fungovalo jako zaklínadlo. Ti lidé se o mě postarali, nakrmili mě, ubytovali mě, všechno mi řekli, ukázali. Podělili se se mnou o své vzpomínky a pak zvedli telefon a zavolali dalšímu. Hele, je tady holka, co se vážně zajímá o Fredyho Hirsche. A ten si pro mě při-

jel autem a zase mě převzal a odvezl k sobě domů a postaral se o mě,“ popisovala cestu z roku 1999 Ondřichová. Tvrdí, že to nedělali kvůli ní. „Dělali to kvůli Fredymu,“ dodala.

Fredy se nikdy nenaučil pořádně česky. Byl Němec, rodák z Cách a jeho akcent byl prý místy legrační. Do Československa přišel v roce 1935 jako emigrant. „Věděl, co se děje v Německu. A začal tady pro židovské děti organizovat tábory, cvičení, skauting a divadlo. V Praze to bylo na Hagiboru, tam pro ně vytvořil paralelní svět,“ uvedla Ondřichová. Zároveň organizoval jejich odchod přes Dánsko do Palestiny. „Paradoxní bylo, že si neuvědomoval, jak moc to spěchá. Řešilo se, jestli děti nebudou v katolických rodinách, a přitom už to byla otázka života a smrti,“ podivuje se Ondřichová.

Hirsch nakonec organizoval podobné „atrakce“ pro děti i v Terezíně, kam byl deportován, a později v Osvětimi.

Náctileté vzpomínky

„Znal jsem ho. Chodil jsem na Hagibor, pak jsem se s ním potkal v Terezíně, ale hlavně na něj vzpomínám v rodinném táboře v Birkenau, v Osvětimi. Tam on převzal vedení dětského bloku a staral se o to, aby děti měly před tím, než je zavraždí, možnost žít v relativním klidu a slušnějších podmínkách,“ uvedl Toman Brod. Přežil. Bylo mu 15 let.

Podle něj lze Hirschovi stále děkovat. Nejen přednáškou, knihou nebo filmem, ale hlavně udržováním jeho odkazu, kdy si i v nejtěžších chvílích zachoval lidskou důstojnost.

„Jestli jsem věděl, že nás zabijí? Já to nevěděl. Hirsch, předpokládám, že ano. Protože ten transport, když přijel do Osvětimi, dostal kartičku ‚Sonderbehandlung – Zvláštní zacházení‘, což byl kryptonym pro smrt v plynové komoře po šesti měsících. Fredy Hirsch patřil k elitě tábora, tak o tom pravděpodobně věděl,“ řekl Brod.

Když se čas po půlroce naplnil, chtěla část vězňů, aby Hirsch zorganizoval vzpouru a postavil se do čela. Druhá část byla proti. Věřili hitlerovcům, že je čeká transport do pracovního tábora, a báli se, že jim to vzpoura překazí. Fredy si vzal čas na rozmyšlenou, druhý den ráno ho našli v agonii. Zda to byla vražda, nebo sebevražda, není jasné. Psal se 8. březen 1944, Hirschovi bylo osmadvacet let.

„Dával nám všem optimismus. Byl charismatický, takový statný, urostlý a zakládal si na svých hustých vlasech,“ zavzpomínal Brod. „Ale nebyl na děvčata,“ dodal. Pokud bylo nutné děti potrestat, děvčata prý dostávala tresty těžší. Hirsch, který byl homosexuál, v Terezíně měl dokonce přítele Paula.

Detabuizace

„Za komunismu se o tom moc mluvit nedalo a dnes je pro změnu vedení Židovské obce Praha ortodoxní, takže se jim to také moc nehodí,“ prohlásil Pavel Kuča, redaktor židovského liberálního časopisu Maskil. Byl to on, kdo přišel s nápadem připomenout Fredyho Hirsche. Udělal to na letošní Prague Pride, říká tomu detabuizace soukromého života Fredyho Hirsche.

„Říkal jsem si, jak je možné, že někdo, komu tolik lidí vděčí za svůj život, téměř není oslavován,“ vysvětlil Kuča.

Potomci Fredyho Hirsche. Nebýt židovského homosexuála, nepotkali by se. Přitom pro jeho odkaz je lhotejné, že byl homosexuál a že byl Žid. A přesto: kdyby nebyl, nepotkali by se. Zleva: Toman Brod, Lucie Ondřichová a Pavel Kuča na místě, kde v Olomouci stávala synagoga. Foto: PAVEL KONEČNÝ

Sedm katalogů

Dvouletá práce desítek odborníků z pedagogické fakulty pod vedením docenta Jana Michalíka dostala ve Vydavatelství Univerzity Palackého knižní podobu. Vzniklo sedm Katalogů posuzování míry speciálních vzdělávacích potřeb pro žáky se zdravotním postižením.

Z praktického hlediska jsou katalogy členěny do dvou obsahových částí.

První: **Katalog posuzování míry speciálních vzdělávacích potřeb.** Hmotněprávní a procedurální standardy, dokumentace a vybrané vzory v činnosti Speciálněpedagogických center. Řeší postavení a úkoly center, kompetence jejich pracovníků, provázanost legislativních norem s diagnostickou i terapeutickou činností a uvádí vzorové příklady povinné dokumentace.

Druhá: **Manuál speciálněpedagogické diagnostiky.** Tvorí ji šest katalogů zaměřených na jednotlivé typy zdravotního postižení

Pojetí diagnostických katalogů je inovativní zejména proto, že jejich východiskem je v České republice zcela nový diagnostický přístup, který vychází z Mezinárodní klasifikace funkčních schopností, disability a zdraví. (caf)

S Dávidem na gauči

Divadelní uskupení Dávidlo chystá na středu 24. října večer plný překvapení. Představení Na gauči nabídne v olomouckém Letním kině pásmo vystoupení svých členů i dostatečný prostor pro reakce diváků.

„Záměrem večera bude sdílet s našimi diváky jeden hrací prostor, kde každý bude mít možnost vystoupit a podělit se s námi o svůj pohled na svět či se jen pobavit nad pohledy ostatních diváků a samozřejmě i nás, herců. Vše bude dovoleno, nic zakázáno,“ vzkazuje členka Dávidla Zuzana Zimová.

Dávidlo vzniklo před třemi roky jako iniciativa tří studentek speciální pedagogiky – dramaterapie. Tehdy začalo spolupracovat devět nadšenců, kteří se rozhodli alternativně a autorsky reagovat. „Bylo nás osm studentů speciální pedagogiky a jeden výtvarné výchovy. Postupně pak někteří odešli, jiní se naopak přidali. Čtvrtý rok naši existence drží pohromadě nejen studenti, ale i pracující, z nichž někteří stíhají práci dokonce kombinovat se studiem,“ uvedla Zimová. (map)

Rekreologové okusili seminář z námořní expedice

Holandské výsostné vody Severního moře brázdili minulý týden na historické plachetnici studenti rekreologie. Díky předmětu Expediční projekt okusili na 46 metrů dlouhé lodi jménem Elegant námořnické řemeslo.

„Plavba zakončila více než roční projekt, jehož cílem bylo rozšířit zkušenosti studentů a nabídnout praktické uplatnění poznatků z fundraisingu, managementu a řízení projektů,“ uvedl hlavní koordinátor Michal Kalman.

Čtyřicet studentů se pět dní staralo o plachetnici, vaření i úklid. „Přirozeným způsobem se učili, jak ovládat velkou plachetnici, protože posádku tvořili jenom oni. Kromě nich a organizačního týmu vedl loď jen kapitán s prvním lodním důstojníkem. Vytahování a nastavování plachet do větru bylo tedy každodenním chlebem celé posádky,“ zdůraznil Kalman.

Z přístavu Lemmer se dostali až na jeden ze severních ostrovů Tersche-

Plachetnice Elegant. Na vodě holandského vnitřního moře IJsselmeer, což je v podstatě uměle vytvořené jezero. Foto: MICHAL KALMAN

ling a každý večer po zakotvení strávili poznáváním holandských měst.

Námořníci z Neředína. Pětidenní posádka.

Foto: MICHAL KALMAN

Členem výpravy byla také Gill Houlsby z Velké Británie. „Studentům představila dobrodružnou terapii a arteterapii, kterou si mohli na sobě vyzkoušet. Své dojmy, zážitky či pocity zaznamenávali do deníků, které budou využity v předmětu Evaluate a zpětná vazba jako praktický přesah kurzu do výuky,“ dodal Kalman.

První úvahy o expedičním projektu studentů oboru Rekreologie pocházejí z roku 2006. Hlavní inspirací se staly zkušenosti pedagogů ze zahraničních univerzit. Expedice studentů je podpořena holandskou společností Frisian Sailing Company a projektem Inovace studijního oboru Rekreologie v souladu s požadavky trhu práce. (lsk)

Dva ukončené výzkumné záměry uskutečněné na Lékařské fakultě Univerzity Palackého v Olomouci byly hodnoceny ministerstvem školství jako vynikající

V závěru roku 2011 byly na Lékařské fakultě Univerzity Palackého v Olomouci ukončeny dva dlouhodobé výzkumné záměry, které získaly vynikající závěrečné hodnocení. Jedná se o výzkumný záměr Ústavu imunologie LF UP v Olomouci MSM6198959223 „Nové možnosti diagnostiky a imunomodulace u infekčních onemocnění a imunopatologických stavů“ a výzkumný záměr Hemato-onkologické kliniky LF UP v Olomouci MSM6198959205 „Studium genů a molekulárních mechanismů účastnicích se řízení krvetvorby, jejich klinický význam a využití v cílené léčbě“.

Hlavním řešitelem výzkumného záměru MSM6198959223 „Nové možnosti diagnostiky a imunomodulace u infekčních onemocnění a imunopatologických stavů“ byl prof. MUDr. Evžen Weigl, CSc., z Ústavu imunologie LF UP. Jím vedený projekt se zabýval vývojem diagnostických a imunomodulačních přístupů u infekčních a imunopatologických stavů. Hlavním přínosem byl pokrok v oblasti vývoje vakcinačních postupů, a to díky molekulární charakterizaci mikrobiálních antigenů, např. HIV1 viru, borelií a kandidy. Byly splněny cíle v oblastech studia bakteriální rezistence, vývoje rychlé detekce mikrobu a nových typů antimikrobiálních látek. Úspěšnost výzkumného záměru dokumentuje také bohatá publikační aktivita řešitelského kolektivu. Na 64 prací bylo publikováno v impaktovaných časopisech.

Kromě přínosu v oblasti vědecké přineslo řešení projektu především zkvalitnění laboratorní diagnostiky. Výzkumný výsledek byl aplikován do zdravotnické praxe, konkrétně uvedením preparátu Candivac (Bioveta ČR) na trh. Byla rozšířena spolupráce s klinickými obory v oblasti antibiotické léčby, včetně sledování rezistence k antimikrobiálním přípravkům a definování zdrojů a cest šíření multirezistentních patogenů a jejich klonality. Došlo k rozšíření spolupráce s veterinární medicínou a navázání spolupráce s renomovanými zahraničními pracovišti v Evropě i USA.

Výzkumný záměr přinesl řadu vynikajících teoretických poznatků v oblasti imunologie, mikrobiální diagnostiky a antibiotické rezistence závažných bakteriálních infekcí. Výsledky jsou podstatné pro přípravu vakcinačních preparátů a pro antibiotickou politiku zdravotnických zařízení se značným medicínským a ekonomickým efektem.

Hlavním řešitelem výzkumného záměru MSM6198959205 „Studium genů a molekulárních mechanismů účastnicích se řízení krvetvorby, jejich klinický význam a využití v cílené léčbě“ byl prof. MUDr. Karel Indrák, DrSc. z Hemato-onkologické kliniky LF UP. Na řešení tohoto projektu se podílela tři pracoviště základního výzkumu a šest pracovišť aplikovaného a klinického výzkumu. Výzkumný záměr zahrnoval pět hlavních oblastí, v každé z nich

byly dosaženy mezinárodně kompetitivní výsledky těžící z propojení a návaznosti základního a aplikovaného výzkumu s přenosem nových poznatků do klinické praxe. V cíli I byly ukázány nové aspekty regulace krvetvorby orogenními transkripčními faktory a byl ukázán sled genetických a buněčných událostí vedoucích ke vzniku akutní myeloidní leukémie (AML) na myších modelech. Byla zavedena nová metoda arrayCGH pro analýzu leukemického genotypu a provedena prognostická analýza souboru 1516 dospělých nemocných s AML. V cíli II byl ukázán význam specifických genetických, biochemických a imunologických charakteristik pro cílenou léčbu chronické myeloidní leukémie (CML). Byly hodnoceny nové, prognosticky významné genetické změny u mnohotného myelomu a u CLL. V cíli III byly získány nové poznatky vedoucí k pochopení obecných mechanismů regulace erytropoézy i ke zpřesnění diagnostiky a léčby stovek dětských i dospělých nemocných s vrozenými i získanými poruchami červené krevní řady. V cíli IV byly odhaleny nové mechanismy regulace buněčného cyklu kmenových buněk a provedena rozsáhlá analýza genetických faktorů ovlivňujících úspěšnost transplantace krvetvorných buněk. Při řešení posledního cíle byly odhaleny faktory mikroprostředí, které se podílejí na vzniku, progresi a modifikaci léčebné odpovědi he-

Hlavní řešitelé projektů – profesor Karel Indrák (vlevo) a profesor Evžen Weigl. Foto: ARCHIV LF UP

matologických malignit a faktory mikroprostředí, které se podílejí na vlastnostech leukemické kmenové buňky u akutních leukemií a na progresi mnohotného myelomu a CLL. V rámci řešení bylo publikováno 191 publikací (z toho 108 v časopisech s IF, s kumulativním IF 324,906). Došlo k posílení hematologické vědecko-výzkumné základny na LF UP v Olomouci s akcentem na výchovu doktorandů a na rozvoj mezinárodní spolupráce. Řešení výzkumného záměru umožnilo vybudování týmu s potenciálem excelence v budoucím hematologickém výzkumu a léčbě. Výzkumný záměr umožnil přístrojové dovybavení zúčastněných pracovišť a rozvoj nových experimentálních metod a některých pokročilých technologií základního biomedicínského výzkumu (např. příprava myších modelů pomocí genových manipulací v embryonálních kmenových buňkách) i rozvoj metod aplikovaného výzkumu. Byly definovány nové diagnostické a prognostické markery

několika hematologických malignit. Vytvořené myší modely hematologických chorob budou sloužit pro další studium molekulární patogeneze i pro testování nových terapeutických přístupů. V průběhu řešení projektu byla navázána a prohloubena národní i mezinárodní spolupráce s řadou odborných pracovišť v ČR, EU a USA.

Výzkumný záměr přinesl nové poznatky základního a aplikovaného hematologického výzkumu. Translační charakter výstupů přispěl k pochopení patogeneze a optimalizace diagnostických a léčebných postupů u hematologických chorob.

Vedení Lékařské fakulty UP v Olomouci gratuluje oběma hlavním řešitelům a jejich týmům k řadě vynikajících výsledků, kvalitním publikacím a novým postupům, které zcela jistě najdou uplatnění v klinické praxi a péči o nemocné. Vedení LF UP v Olomouci děkuje všem za skvěle odvedenou práci a reprezentaci fakulty na poli vědy a výzkumu.

Zpracovala Mgr. Eva Hrouzková

POMEZI nabídne kurzy o médiích i technice

Projekt POMEZI umožňuje akademikům, kteří jsou do něj zapojeni, se dál vzdělávat. Formou dvou prezentačních setkání se účastníci kurzu Didaktika distančního vzdělávání seznámili s podstatou distančního vzdělávání a jeho možnostmi. „V tomto kurzu se účastníci dozví, jak tvořivě využívat všech možností distančního vzdělávání. Seznamují se s didaktickými aspekty distančního vzdělávání a učí se je tvořivě využít. Cílem kurzu je také představit nástroje, které jsou autorům opor v e-learningovém prostředí k dispozici,“ vysvětlila jedna z lektorek kurzu dr. Eva Stránská.

Setkání v květnu a v červnu 2012

Červnový kurz byl zaměřen na didaktiku distančního vzdělávání. Seznamoval autory a lektory s novým vzdělávacím portálem a jeho modulem – e-learningovým prostředím. „Zaměřili jsme se na oblast hodnocení distančních studijních opor podle kritérií

požadovaných ve směrnici o distančním vzdělávání. Každá nově vzniklá studijní opora projde procesem certifikace. V souvislosti s e-learningem jsme se znovu zaměřili na tvorbu distančních studijních opor z praktického hlediska,“ zdůraznil metodik projektu Mgr. Milan Večerka. Dvaceti školení se zúčastnilo 182 akademických pracovníků a pracovníků z centrálních pracovišť UP.

Fakultní dny

V letních měsících vypracovali autoři část distanční studijní opory, kterou lektorky kurzu společně s metodikem hodnotí v průběhu září a října. V těchto „fakultních dnech“ jsou k dispozici po dva dny na konkrétní fakultě, aby autorům inovací pomohli zhodnotit vypracovanou oporu. V případě požadavku na zhotovení videozáznamů či animací je možné kontaktovat hlavního metodika Milana Večerku, popř. grafika a animátora Michala Paxu. „Během konzultací se soustředíme na dodržení didaktických aspektů při tvorbě, strukturu distanční studijní opory a poradenství. Každému z autorů se věnujeme zhruba dvacet minut na jeho domovské fakultě,“ uvedla Stránská. „Většina autorů tvorbu studijní opory v novém e-learningovém

POMEZI: CELKOVÝ POČET INOVACÍ PŘEDMĚTŮ A KURZŮ PRO AKADEMICKÉ PRACOVNÍKY

Pracoviště	Inovace předmětů („A“, „B“)	Mezioborové předměty („C“)	Kurzy pro akademické pracovníky
Fakulta tělesné kultury	25	5	0
Cytilometodějská teologická fakulta	102	6	0
Fakulta zdravotnických věd	44	6	0
Právnická fakulta	130	5	0
Přírodovědecká fakulta	0	5	0
Rektorát: oddělení dalšího vzdělávání	0	1	2
Rektorát: oddělení komunikace	0	1	1
Rektorát: referát audiovizuálních služeb	0	1	1
Rektorát: centrum výpočetní techniky	0	0	2
Knihovna Univerzity Palackého	0	2	1
Rektorát: celkem	0	5	7
CELKOVÝ POČET INOVACÍ / OSOB	301	32	7

prostředí hravě zvládla, označili nástroj distančního vzdělávání za intuitivní. Akademici, kteří chtějí podle vytvořené opory učit už tento semestr, jsou ve druhé části kurzu seznámeni s tím, jak ji navázat na rozvrhovou akci v IS STAG,“ dodala Stránská.

Kurzy pro akademiky

Na sedmi kurzech pro akademické pracovníky spolupracuje 26 tvůrců: kurzy Didaktika distančního vzdělávání a Moderní výukové metody zajišťují pracovníci z oddělení dalšího vzdělávání. Ředitel Českého rozhlasu

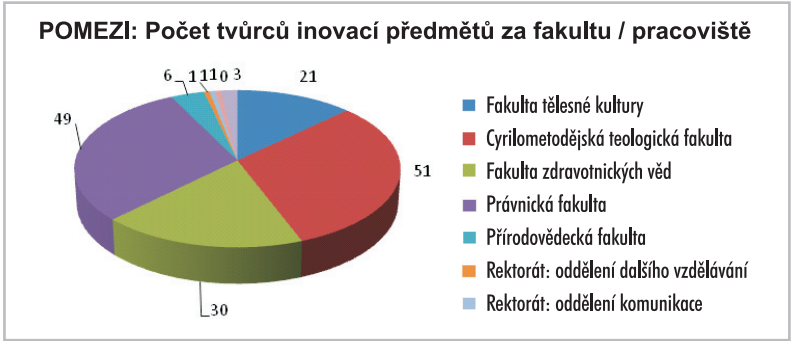
Olomouc Pavel Hekela a mluvčí Fakultní nemocnice Olomouc Egon Havrlant připravují kurz komunikace se zaměřením na teoretické i praktické zvládnutí základů mediální komunikace. Tři externisté z praxe pracují na kurzu o digitálních médiích. Pracovníci CVT chystají kurz zaměřený na počítačovou gramotnost a kurz Studijní informační systémy. Chybět nebude ani kurz připravovaný pracovníky knihovny, zaměřený na využívání informačních a rešeršních odborných databázových zdrojů. Tyto kurzy odstartují v novém roce, jejich

syllaby jsou k dispozici na webu projektu.

Počet angažovaných osob v projektu POMEZI

Projekt POMEZI začal v lednu 2012, ukončen bude 31. prosince 2014. Inovuje 331 předmětů na pěti fakultách. Na projektu k 1. říjnu 2012 participuje celkem 222 spolupracujících osob. Kromě 163 tvůrců inovací předmětů z pěti fakult a rektorátu spolupracuje na projektu také 26 tvůrců kurzů pro akademické pracovníky.

Napsala: Lenka Skácelíková

Merrillův program 2013–2014

Oddělení zahraničních vztahů RUP vyhlašuje **konkurz na roční stipendijní pobyt v USA**. Hlásit se mohou studenti fakult UP (vyjma LF UP), občané ČR. Možnost uplatnění studentů PF UP je omezena. Podrobnosti o programu a formuláře přihlášek obdržíte v oddělení zahraničních vztahů RUP, Křížkovského 8, Olomouc. Termín odevzdání přihlášek do pátku 2. listopadu 2012 (včetně). www.merrill.upol.cz

ŽURNÁL Univerzity Palackého

Vychází každé druhé pondělí | Registrace: MK ČR E 12524, ISSN 1804-6754
Vydává Univerzita Palackého v Olomouci, Křížkovského 8, 771 47 Olomouc | IČ: 61989592
Předseda redakční rady: Michal Malacka | Vedoucí redakce: Pavel Konečný
Redakce: Telefon 585 631 155 | E-mail: redakce@upol.cz
Tisk: Tiskárna Budík Grafika, s. r. o. | Náklad 2 000 ks
VYTIŠTĚNO NA RECYKLOVANÉM PAPIRU

POTKÁME SE
U MODRÉHO KONTEJNERU

„Slečno, nechcete hrát basketbal?“ shání trenér mužstvo

PAVEL KONEČNÝ

Jsi dlouhej, tak se tam postav, řekl v Zábřehu učitel tělocviku patnáctiletému Stanislavu Lachnitovi. Stojí tam dodnes, jako trenér SK UP.

„Hlavní trenérkou je Jana Stejskalová, já jí jen vypomáhám v práci s dlouhými, s pivotmankami a postmankami. Mám jenom pondělky a vyloženě jen ty dlouhé,“ tvrdí skromně Lachnit, absolvent biologie a tělesné výchovy Univerzity Palackého a učitel na Slovanském gymnáziu. Kromě ligového družstva žen trénuje v basketbalu i starší a mladší dorostenky.

„Pomáhám u všech, protože v každém družstvu jsou dlouhé. U těch mladších je to o základech, jak se mají postavit, kterou nohu použít, jak vystřelit. U žen zkusíme i přehrát nějakým způsobem obranu,“ vysvětluje Lachnit.

Old school

Trenér přiznává, že má radši starou školu. „Dneska se ten basket hraje kolem, pak někdo najede dovnitř a dá koš. Nebo to někdo vyhodí ven na střelu. Já tvrdím, že pivotman tam svoje místo má a svoje věci musí umět. Když se s tím balonem neumí otočit, neumí to dát do koše, tak je to špatně. A přitom stále více lidí neumí základní dovednosti s míčem,“ prohlásil Lachnit.

Zdůrazňuje, že basketbal je hra inteligentních lidí, ale stává se z něj čím dál více atletika. „Jako by šlo o to, co nejvýše vyskočit, být co nejrychlejší. Před dvaceti lety to byl vysokoškolský sport. Dneska je důležité jen vy-

Čtyři. Přesně tak, s pokrčeným palcem, signalizuje v basketu rozhodčí číslo 4. „Hrál jsem se čtverkou. Myslím, že na mě prostě zbyla.“ Foto: PAVEL KONEČNÝ

skočit, zarazit balon do koše a běžet rychle,“ stěžuje si pod vousy. Tvrdí, že soupeře se musí přehrát hlavou. „Vymyslet něco!“

Málo a malých

„Nevím proč, ale v Olomouci jsou samé malé holky. Těch pár velkých nám přetáhl volejbal. Já už su tak zoufalej, že kolikrát jsem na městě oslovil slečnu mé velikosti, jestli nechce hrát basketbal. A už jsem i málem inkasoval,“ říká 198 centimetrů

vysoký trenér, co musí z žen složit mužstvo.

„Přijedeme do Brna a tam jsou holky, s nimiž si vidím do očí. Pak přijdou ty naše a jsou jim po krk. A měly by s nimi hrát... tam by právě měla nastoupit ta chytrost! Protože přehrát se to dá,“ prozrazuje svou taktiku.

Ještě horší je, že žen je v Olomouci zoufale málo. Aspoň těch, co by uměly nebo chtěly házet míčem do koše. „Máme jich asi šest. Jsou doplněny dorostenkami. Spolupra-

cujeme s Hradcem Králové, který hraje extraligu a u nás nechává vyhrát ty, co si u nich moc nezhrajou. Bez hradeckých bychom to neutáhli,“ řekl Lachnit. Ženský univerzitní basketbal má nyní jeden hlavní cíl: udržet v lize ženy, starší i mladší dorostenky.

„Kolik máme pivotmanek? Výškově žádnou, ale dvě menší se to snažíme naučit. Teď nás na domácím zápasu bylo jen osm a z toho čtyři hradecké,“ krčí rameny trenér.

STANISLAV LACHNIT (1963)

S basketbalem skončil ve 38 letech, když si utrhl achilovku. Jeho prvním skutečným trenérem byl Miloš Hradec zvaný Přáda. Olomoucká legenda. „Co umím, tak z devadesáti procent mě naučil on,“ tvrdí Lachnit a zvedá za ním oči někam k nebi.

Do SK UP nastoupil v polovině studií. „Zrovna chyběli pivoti. Jeden měl zlomenou ruku, druhý byl v trestu. Tak jsem začal hrát. První zápas si pamatuju do dneška, to byl výjezd do Žďáru. Tam jsme přijeli, viděli a zvítězili. Dokonce jsem dal i nějaké body.“

Rád čte. Už mu prý nestačí knihovna. „Nejraději sci-fi a knížky Eda McBaina a Roberta Lundluma.“

Basket hrají i jeho děti, 18letá Gabriela a o rok mladší Tomáš. Oba za Sportovní klub Univerzity Palackého.

„Kdysi jsme hráli pro radost. Chtěli jsme studovat a u toho se pobavit basketbalem. Dnes je doba, kdy je všechno o penězích a ty my nabídnout nemůžeme,“ pokrčil rameny Lachnit. Podle něj jsou problémy už u nejnižších kategorií. Když se 70 dětí dojde do kategorie žen jedno děvče, je to něco jako zázrak.

Trenérské krédo

Stanislav Lachnit tvrdí: „Basketbal se hraje hlavou. Inteligentně. A přitom jednoduše.“ V jednoduchosti spatřuje krásu, která v basketbalu platí stoprocentně. „Dneska se spousta trenérů zhlédla v sestavách, kdy hrají signály tak složité, že ani sami neví, co znamenají. A pak stejně na nejvyšší úrovni přijde hra jeden na jednoho... prostě, hod a běž.“

Změřte své běžecké síly!

Atletický stadion AK Olomouc a přilehlé parky budou ve středu 24. října opět dějištěm tradičního přeboru Univerzity Palackého v přespolním běhu. První startovní výstřel se ozve v 15 hodin, kdy na tříkilometrovou trať vyběhnou ženy, o půl hodiny později pak vstříc cíli na dvojnásobně trati vyrazí muži.

Závodů se mohou zúčastnit zájemci z řad studentů a zaměstnanců univerzity. Přihlašování a prezence závodníků proběhne před startem přímo na stadionu. V cíli na ty nejrychlejší čeká odměna a titul univerzitního přeborníka pro letošní rok. Výsledky budou vyhlášeny po doběhnutí všech v 16 hodin.

Vloni se v lesním terénu u obce Daskabát stali přeborníky Denisa Stodůlková z fakulty tělesné kultury a student přírodovědecké fakulty Roman Paulík. Stodůlková trať dlouhou 2,5 kilometru zdolala za 11 minut a 18 sekund, Paulík dvojnásobnou vzdálenost za 18 minut a 55 sekund.

Celkem se loňského přeboru zúčastnilo 185 běžců. (vim)

Nový styl hry si přivezl z Marseille

Sedminásobný mistr České republiky v pétanque a student olomoucké žurnalistiky Jan Michálek se vrátil z mistrovství světa v Marseille s novým herním stylem. „Byla to pro mě obrovská zkušenost,“ prohlásil. A vyhrál turnaj v Brně.

Zatímco před několika lety byl pétanque na českém území neznámým sportem, dnes jej všichni považují za hru důchodců. Pověru dost dobře potvrzuje český reprezentant Honza Michálek, chce hrát až do důchodu, dokud ho to bude bavit. A pétanque má jeho rodina hluboko pod kůží.

Několik let se Honza drží v čele českého žebříčku. Spolu se svým bratrem a otcem. Nejběžnějším uspořádáním týmů v pétanque jsou trojice, proto není divu, že na šampionátu v Marseille reprezentovali Českou republiku společně Michálkovi. Doplnění náhradníkem z domovského klubu.

„Česko je v pétanque pořád zemí, s níž svět bohužel nepočítá,“ konstatoval po návratu Honza. Hra, která vznikla před sto lety ve Francii, se sice hraje po celém světě, ale ti nejlepší hráči jsou ze Středomoří nebo z francouzských kolonií, ale především z Francie. A Francouzi se mezi 48 zemí znovu stali mistry světa.

„Kdyby to byl fotbal, byli bychom při losování ve čtvrtém koši outsiderů a ještě bychom se tak vysoko dostali nějakým zázrakem,“ přirovnává Honza. Přesto dokázali Češi, tedy Jan, Tomáš a Ivo Michálkovi a Pavel Hodboď, porazit Estonce a Mexičany. „Naším cílem bylo vyhrát alespoň dvě kola z pěti. Tři by byl úspěch. Tři výhry by nás posunuly do osmifinále, tedy mezi nejlepších šestnáct týmů světa,“ vysvětlil český reprezentant.

Mistrovství světa je ale taky pěkně velký mumraj. Mezi 48 zemí zúčastněných na šampionátu se Češi kvalifikovali díky dobrému výsledku na mistrovství Evropy. Právě Evropa měla v Marseille 24 zástupců. Nejméně jich bylo z Ameriky a Oceánie, pouze po třech. „Kromě Poláků a Ukrajinců, které známe z turnajů, jsme se nejvíce bavili s hráči z Vanuatu – z Tichomoří. Byli na trochu vyšší úrovni než my, ale dalo se s nimi hrát. Mluvili jsme spolu původně francouzsky, ale když se na galavečeru setřely hranice jazyků, byla to už i směs s angličtinou a nějakou vanuatštinou, kterou se na mě snažili mluvit,“ popisoval Honza atmosféru čtyřdenního maratónu mistrovství.

Do narvané sedmitisícové haly jim přijelo fandit i patnáct Čechů. Kamarádů z pétanque, převážně z moravských klubů. „A nezanikli. Bylo příjemné vidět českou vlajku, když nás usilovně povzbuzovali právě ve vítězném zápase s Mexikem.“

Honza ale nejvíce sledoval francouzskou hvězdu, svého vrstevníka Dylana Rochera. „Hrál strašně ladně a nemnul snad jedinou kouli,“ zdůraznil. Rocher na pozici „střelce“ dokázal ve francouzském týmu vystřílet ze hřiště koule soupeře a to ještě zpravidla hodem, kterému se říká carreau, kdy se koule v podstatě vymění. Když se oba potkali v zámezí, pozdravili se a prohodili spolu několik vět. „Známe se ještě z dob juniorů, ale o technice jsme se nebavili. Tolik času jsme neměli,“ řekl Honza.

Po příjezdu se snažil na posledním velkém turnaji sezony z českou a slovenskou účastí napodobit Rocherův

Jan Michálek. Student žurnalistiky a český reprezentant v pétanque. Foto: VLADIMÍR HUSÁK

styl. „Zkoušel jsem to v Brně po něm. Teda aspoň podvědomě, protože mi to úplně nešlo. Ale turnaj jsme vyhráli,“ usmívá se Honza. Sympatické na něm je, že na české špičce nezahálí. Třeba si to rozdělá na příštím mistrovství světa za dva roky v Senegalu právě s Rocherem.

V České asociaci pétanque klubů je necelých osm stovek registrovaných hráčů. Přestože se pétanque, podobně jako třeba squash, nehraje pod pěti olympijskými kruhy, je to sport. A nejen pro francouzské důchodce. (caf)

Pétanque v Paláci sportů.

Foto: VLADIMÍR HUSÁK

Stane se

■ úterý 23. října (14:00)
Seminář o podnikání **Seed/Ventura kapitálový fond před startem** vysvětlí principy fungování tohoto fondu. Registrace na www.vtpup.cz. Akce se uskuteční na třídě 17. listopadu 12 v 6. patře budovy.

■ úterý 23. října (19:00)
Umělecké vystoupení s muzikoterapeutickým a transformačním účinkem **Opus Univerzum** v Kapli Božího Těla. Na posluchače čekají české a moravské obřadní písně a intuitivní přímá hudba. Vstupné 150 korun, zlevněné 100 korun.

■ středa 24. října (10:30)
Jak funguje Univerzita v Cambridge, vysvětlí profesor Rudolf Haňka, hlavní vědecký poradce předsedy vlády. Přednáška se koná v aule přírodovědecké fakulty na třídě 17. listopadu.

■ středa 24. října (19:00)
Kdo je tady ředitel, se diváci dozvědí v Uměleckém centru UP ve Filmovém sále. Vstupenku na film režiséra Larse von Triera si rezervujte na www.pastichefilmz.org.

■ pátek 26. října (10:30)
S přednáškou **An overview of data analysis in metabolomics** vystoupí Johan Westerhuis z University of Amsterdam v posluchárně č. 5.066 přírodovědecké fakulty na třídě 17. listopadu.

■ pátek 26. a sobota 27. října
Katedra anglistiky a amerikanistiky FF pořádá 18. mezinárodní kolokvium amerických studií **The Rainbow of American Poetry** v Křížkovského ulici 14.

■ pondělí 29. října (20:30)
Internetová videa z pohodlí filmového sálu, kolektivní atmosféra doplněná o „legálně sdílené“ debaty a přednášky, to je **Load-up Audiovizuální zvětšení**. Vývoj YouTube v podání Jana Valnohy ve Filmovém sále Uměleckého centra UP.

■ úterý 30. října (18:00)
Co získáme a co ztratíme přímou volbou prezidenta? V rámci neformálního setkání se nad tímto tématem zamyslí docent politikologie Tomáš Lebeda z filozofické fakulty. Science café se uskuteční v kavárně Café 87 v Denisově ulici. Vstup je volný.

■ úterý 30. října (19:00)
V Divadle hudby se docent Pavel Nováček zeptá, zda **Je udržitelný rozvoj dlouhodobě udržitelný?** Diskuzi pořádá ARPOK.

■ středa 31. října (19:00)
Chcete-li zhlédnout kultovní prvotinu mexického vizuálního mága Alejandra Jodorowského plnou násilí, křesťanské symboliky, východní filozofie a deformovaných postav, nenechte si ujít **alegorický western Krtek** ve Filmovém sále Uměleckého centra UP.

■ pátek 2. listopadu (19:00)
Sál Mozarteum v Arcidiecézním muzeu zaplní **Hudba piaristických skladatelů** (Pelikán, Mašát, Schubert, Brosmann) v podání Ensemble Damian. Koncert je součástí festivalu Baroko 2012. (Isk)

Zlatá promoce: po padesáti letech u insignií alma mater

Alumni s dlouholetou zkušeností. Na 120 absolventů filozofické fakulty a dřívější Vysoké školy pedagogické z let 1947–1962 po padesáti a více letech v pátek 19. října znovu promovalo. Mezi nimi bylo také mnoho těch, kteří na univerzitě působí dodnes. „Jsem absolventem z roku 1957 a jsem za takové setkání rád. Mohl jsem se potkat s celou řadou přátel, například s bývalým děkanem filozofické fakulty ze šedesátých let Josefem Bieberlem,“ řekl historik profesor Miloš Trapl. Na ceremoniál v Redutě dohlížela i busta Františka Palackého převezená z auly rektorátu. (map) Foto: MICHAL HANCOVSKÝ

Jací jsou zahraniční studenti?

Mozaiku českého pohledu na zahraniční studenty jsme vybrali z názorů „buddiků“ a „funkcionářů“, kteří se točí kolem Erasmu.

„Jsou nadšení ze všeho českého – jídlem počinaje a památkami konče,“ uvedla Adriana Popovičová. Jinak ji letos na zahraničních studentech překvapilo, že jsou ukázněnější.

„Mile mě překvapil úsměv, otevřenost a jejich chuť zapojit se do olo-

mouckého života a poznat město i české studenty,“ řekla Martina Goldová.

Lucie Pawlasová má jako buddy zkušenost hlavně s Turky. „Za negativum považují takový free style ohledně komunikace. Přijde mi, že si věci zařizují na poslední chvíli, berou na sebe menší zodpovědnost. Pozitivní bylo přímé setkání s nimi. Byli usměvaví, vtipní a přátelští,“ tvrdí Pawlasová.

Podle Michaely Moštkové přijíždějí zahraniční studenti plní energie. „Ten náboj je jako droga. Jsou to noví lidi, kteří mají chuť se s námi bavit. Jsou horliví, rozjaření a zároveň ochotní pomáhat, naslouchat. Negativní je, že když jsou všichni pohromadě, tak ztrácejí velkou míru ohleduplnosti, slušnost a naopak úměrně tomu stoupá jistá sobeckost a nespolehlivost.“

Zuzanu Švajgrovou překvapili Španělé. „Jejich špatná znalost angličtiny. Asi bych si nelajzla jet studovat v angličtině, a přitom neumět skoro promluvit. Ale oni evidentně počítali s tím, že tím předmětem prostě nějak projdou,“ prohlásila.

Za uzavřenou komunitu považuje studující cizince Zuzana Jurašková. „Zahranční studenty je těžké vůbec potkat.“ (mar)

UNIVERSITAS PALASCAKIANA

Mediální obraz univerzity v odrazu zpětného zrcátka tiskového mluvčího Radka Palaščka

Volby se nesly ve znamení protestu. Mnozí do urn vhodili jen prázdnou obálku. Podle politologa Pavla Šaradína tak vyjadřovali protest a posílali vzkaz politickým stranám, že není koho volit. Jiní údajně ze stejných důvodů protestovali volbou komunistů. (Prostějovský deník, 17. 10.) Příště raději víc prázdných obálek. ■ Američan David Wineland a Francouz Serge Haroche získali Nobelovu cenu za fyziku za výzkumy v oblasti kvantové optiky. I když praktické aplikace nejsou zatím na pořadu dne, ke konstrukci kvantových hodin nebo počítače má mnohem blíže Winelandův tým. Alespoň si to myslí olomoučtí optici Zdeněk Hradil a Jaromír Fiurášek. (Lidové noviny, 17. 10., MF Dnes, 10. 10.) Ve kvantovém počítači prý bude jednička zároveň nulou. Jak jako?! ■ Po úspěšné loňské sezoně, vstoupili volejbalistky SK UP do té letošní. S doplněným kádrem, včetně brazilské blokařky Tiago, myslí alespoň na obhajobu loňského ligového bronzu. (Olomoucký deník, 17. 10.) Na hvězdami nabitý Prostějov to asi stačit nebude, ale na kvalitní a divácky atraktivní volejbal ano. ■ Lobbista Marek Dalík může po rozhodnutí soudu prožít pár let ve vězení, ale je dobré mít na zřeteli i možnost, že bude shledán nevinným, nebo bude shledán vinným, ale dostane pouze podmínku, upozornil proděkan právnické fakulty Filip Ščerba. Dodal však, že soud by v takovém případě musel být velmi shovívavý. (Parlamentní listy, Lidové noviny, 11. 10.) Připomínám, že člověk, o jehož testu se spekuluje, byl nejbližším spolupracovníkem bývalého ministerského předsedy. ■ „Vaše vysoké školy mají vyšší úroveň a na Slovensku také mnohem lepší pověst,“ odpověděl nejme-

novaný student evropských studií z UP na otázku, proč tolik slovenských studentů volí vysokou školu v ČR. (Lidové noviny, 13. 10.) Olomouc patří mezi zaslíbené destinace. Dle dostupných údajů studuje na UP necelá tisícovka Slováků. ■ Na katedru romanistiky zavítal Rodolfo Ferreira Fric, příslušník indiánského kmene Čamakoko a potomek světoznámého českého cestovatele, botanika a spisovatele Alberta Vojtěcha Friče. Olomouckému publiku představil svou Indiánskou knížku a do rozhlasu promluvil v rodné čamakokštině. (ČRo – Olomouc, 13. 10.) Konečně „rozumná řeč“ z éteru. ■ O voličskou přízeň ve druhém kole senátních voleb v Šumperku se ucházel Zdeněk Brož, absolvent pedagogické fakulty. V Praze 2 zase Libor Michálek, whistleblower a především absolvent přírodovědecké fakulty. Do druhého kola ve Svitavách postoupil také Radko Martínek, absolvent FF, a nakonec v Opavě Václav Vlček, absolvent olomoucké LF. (České noviny, 13. 10.) Ukazuje se, že UP dokáže nejen produkovat šikovné absolventy, ale pokrývat jimi i poměrně rozsáhlé území. ■ Olomoucká Univerzita třetího věku se představila na Senior sympoziu v Přerově. Na U3V studuje v současnosti okolo 1200 studentů-seniorů. Zájem je obrovský a vytrvalý, nejstaršímu z olomouckých studentů je devětaosmdesát. (Nové Přerovsko, 5. 10.) Studenti jsou aktivní a pilní. Nenechte se mýlit, řeč je o seniorech. ■ Kouření, odpor ke sportu, přemíra stresu, záliba v požívání tučných či sladkých jídel a mnoho dalších hříchů a prohřešků se negativně odráží i na zdraví srdce. Dotyčného pak může postihnout například infarkt, poruchy srdečního rytmu včetně tzv. fibrilace síní, vysvětlil Miloš Táborský z I. interní kardiologické kliniky FN (Pražský deník, 11. 10.). I když jsme již v pevném objetí podzimu, malou procházku se Žurnálem v kapse zvládne každý.

